

Nekateri obirajo hmelj tudi pozimi

Prof. dr. Martin Pavlovič,

Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije in Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede UM

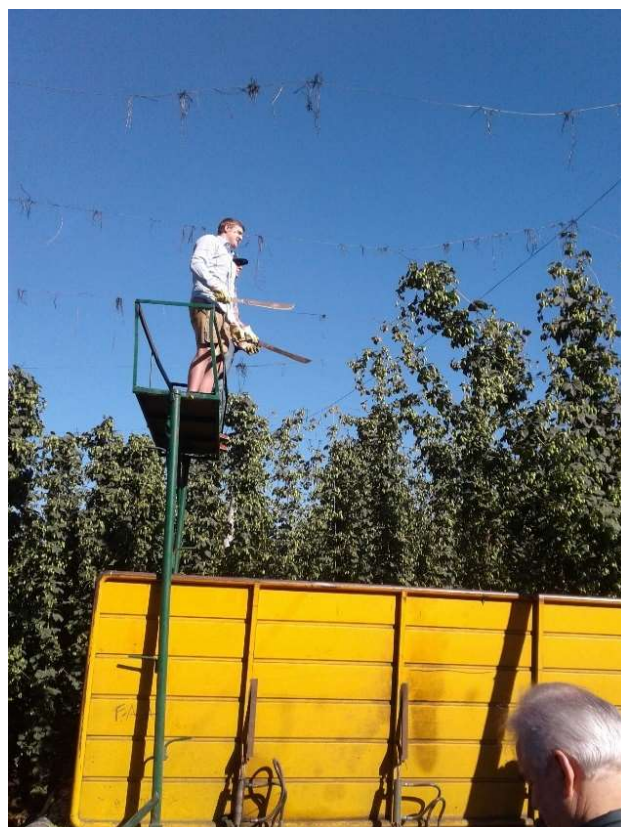
V letih med dvema kongresoma organizira Svetovna hmeljarska organizacija (www.ihgc.org) od leta 2000 dalje vsaki dve leti strokovne ekskurzije v različne hmeljarske dežele. Razlog za že 20-letno spremembo je priložnost obiska tudi zemljepisno bolj odmaknjenih hmeljarskih držav, manj formalnih sestankov, brez vzporednega programa za spremljevalce, večji poudarek pa je na terenskih ogledih hmeljišč, opreme hmeljarskih posestev, lokalnih pivovarn.

Na južni polobli pridelajo hmeljarji 4 držav (AR, AU, NZ, ZR) svoj pridelek že v marcu - trenutno 3,4 % celotne svetovne pridelave. Po obisku Južnoafriške republike (2000) ter Avstralije in Nove Zelandije (2002 in 2011), so v letu 2020 prvič v zgodovini organizacije dogodek gostili hmeljarji iz Južne Amerike. Ščepec soli v zgodbi ilustrira izbrani termin strokovne poti, vezan sicer na tamkajšnje obiranja hmelja konec februarja, nevedoma pa še pravočasno pred pričetkom poglavja zgodbe novega svetovnega reda, ki je že dober teden kasneje vedeno povsem spremenila globalni tok poslovnega sveta in naše običajne vsakdanjosti.

Ogled argentinskega hmeljišča
(Foto: M. Pavlovič)

Načrtovana pot smo pričeli z najdaljšim poletom Lufthanse. Po 14 urah s pristankom v Buenos Airesu je tovarišija 30 hmeljarjev, trgovcev, vladnih uslužbencev, pivovarjev in lobistov iz šestih držav nadaljevala z 2-urnim letom proti jugu v območje Patagonije - v smučarsko središče San Carlos de Bariloche. Sledila sta dva formalna sestanka organizacije; seja Ekonomske komisije z oceno razmer na globalnem hmeljskem trgu in seja predsedstva organizacije, kjer je bil poudarek na odzivih lobističnega dogodka z naslovom [Global Hop Summit](#). Na tem sestanku 18. 11. 2019 v Bruslju - z namenom kritičnega komentiranja potreb po ohranitvi optimalnega nabora aktivnih snovi za varstvo hmelja v EU - so sodelovali tudi predstavniki Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije, Združenja hmeljarjev Slovenije in trgovskega podjetja Hmezad exim.

Obiranje hmelja v Argentini - konec februarja
2020 (Foto: M. Pavlovič)

Iz Bariloč dospemo po treh urah vožnje z avtobusom še na jug - v kraj El Bolsón, kjer se razprostirajo primerljivo nekoliko nižje žičnice

s hmeljem. Sprejmeta nas lokalna hmeljarja **Andrés Leibrecht** in **Hernán Testa**. Priložnost pa je tudi za slovenski klepet s povojnim izseljencem iz Kranjske Gore - hmeljarjem **Francem Budinekom**. Na petih posestvih in skupni površini 164 ha pridelujejo v Argentini pretežno ameriški sorti Cascade (55 %) in Nugget (18 %), sledijo pa še nemške in njihove domače sorte hmelja (Trafal, Nahuel, Mapuche). Podobno kot v Sloveniji in delu Češke, tudi oni uporabljajo izključno polipripilensko vrstico. Tako so bili zelo zainteresirani tudi za rezultate mednarodnega projekta [LIFE BioTHOP](#), ki ga koordinira **dr. Barbara Čeh** z IHPS.

Primerjalno obirajo hmelj v Argentini z več delavci, kjer predhodno z mačetami ročno

porežejo trte na višini do 1 m, skupina petih delavcev na traktorju s prikolico (dva zadaj na stolpu prikolice posekata trte z vrha žičnice, dva pa jih poravnata na prikolico) trte pripelje do obiralnega stroja. Po drugi strani pa imajo ti hmeljarji svoje mini briketirnice, pridelek pa pretežno prodajajo malim pivovarnam v državi po zelo ugodnih cenah. En od razlogov za primerljivo višje cene hmelja je približno 100 % davek na uvoženo blago, ki bi ga z uvozom hmelja plačale pivovarne. Davčna politika v gospodarsko opešani Argentini zelo pripomore k polnjenju državnega proračuna.

Naslednji, 58. kongres Svetovne hmeljarske organizacije bo v Pragi in Žatcu.

Težave v letniku pridelave 2020

Janez Oset,
predsednik Združenja hmeljarjev Slovenije

Spoštovani hmeljarji in vsi, ki radi prebirate naše glasilo Hmeljar. Izdajatelji so me nagovorili, da napišem nekaj vrstic o krizah in težavah v hmeljarski proizvodnji letnika 2020, vse od pridobivanja delovne sile za izpeljavo proizvodnje do nekaterih drugih problemov, ki jih zaznamuje epidemija novega koronavirusa. Letošnje ekstremno leto zaradi pandemije, ki je po svetu vzelo toliko življenj, je v prvem in drugem valu močno prizadela tudi naše prebivalstvo. Pandemija, ki je zaustavila svetovno gospodarstvo, turizem, transport in potrošnjo, je ob sprejemanju ukrepov posameznih držav zelo otežila pretok delovne sile, še zlasti v kmetijskem sektorju.

To smo na svoji koži močno občutili predvsem slovenski hmeljarji, saj je na vladi in vodstvu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v času spomladanskih del prevladalo prepričanje, da bomo hmeljarji obdelali hmeljišča z domačo delovno silo, in to kljub temu, da je vsem dobro poznano, da je v kmetijskem sektorju velik pretok tuje delovne sile in hmeljarske proizvodnje še nikoli ni bilo možno izpeljati samo z domačimi delavci, ker ima hude delovne konice. Naša oblast in tudi vodstvo KGZS se ni vprašalo, kako bodo hmeljarji zmogli izpeljati proizvodnjo.

Domača delovna sila nam je bila zares na razpolago, ker mnoga podjetja zaradi

pandemije niso obratovala. Vsem tem ljudem gre iskrena zahvala, da smo hmeljarji napeljavali vodil in delno predčiščenje hmeljišč sploh lahko izvedli. Sicer z manjšo zamudo in z dvojnimi številom ljudi, saj domači delavci niso večji takih opravil. Postopoma so nam začeli uhajati nazaj v svoja podjetja in dnevno se je število delavcev krčilo. V tem času se je iztekla karantena za sezonske delavce iz Romunije, ki že petnajst let in več prihajajo na delo v naša hmeljišča. Preko Združenja hmeljarjev Slovenije nam jih je z velikim prizadevanjem v konvoju devetih avtobusov le uspelo pripeljati v Slovenijo 23. aprila 2020. Pri tem so nam bili v pomoč zaposleni na naših ministrstvih, NIJZ, obeh ambasadah - v Bukarešti in Budimpešti, KGZ Celje in podjetju Nomago. Tudi naša Policija nam ni povzročala nikakršnih težav. Zelo so se angažirali tudi v Splošni bolnišnici Celje, kjer so ob zaključku karantene vsem vzeli predpisane brise. Tako smo hmeljarji le izpeljali spomladanska opravila, in sicer z delavci, ki so prispeli v Slovenijo pred zaprtjem meje z Madžarsko, domačimi ljudmi in delavci, ki smo jih v konvoju pripeljali po zaprtju meja. Brez teh zadnjih spomladanskih del vsekakor ne bi izpeljali.

Tudi za konstruktivno sodelovanje v času spravila hmelja se moram zahvaliti Ministrstvu za zunanje zadeve, da so nam posredovali podatke, da smo pravočasno obvestili